పులి వేట

బి. రాజేశ్వరి

"అదిగో దొరా, పులి వస్తున్న జాడ పొసగట్టింది" అన్నాడు కోయి సింగన్న.

మేజర్ చంద్రకాంత్ తక్కిన యిద్దరివైపు హెచ్చరిస్తున్నట్టు చూశాడు. రామరాజు, మాధవరావు అతని సంకేతాన్ని అర్థం చేసుకున్నారు.

దూరంగా పులి గాండ్రింపు వినిపించింది. సింగన్న అనుభవాన్ని అందరూ మనసులోనే మెచ్చుకున్నారు.

చంద్రకాంత్ దగ్గర డబుల్ బేరల్ రైఫిలుంది. కోటు జేబులనిండా బుల్లెట్సున్నాయి. రామరాజు దగ్గర రివాల్వరుంది. మాధవరావు దగ్గర ఆయుధాలేమీ లేవు గాని, అతను చెట్టుమీద సురక్షితంగా కూచుని ఆసక్తిగా జరగబోయే టైగర్ హంటింగ్ తిలకించటానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

సింగన్న చేతిలో విల్లమ్ములున్నాయి. చెట్టుకు ఆనించి బరిసె వుంది. అతని గురి ఏకలవ్యుడి గురిలాంటిది! శబ్దభేది

విద్య తెలిసినవాడిలా చెవులు రిక్కించి పులి అడుగుల సవ్వడి వినటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

మేజర్ చంద్రకాంత్ చెట్టు వెనకనుంచి ఆసక్తిగా తొంగిచూస్తున్నాడు. రైఫిల్ చేతిలో సిద్ధంగా పట్టుకుని వున్నాడు. అతని మిలిటరీ నైపుణ్యం చెక్కుచెదరనిది! ఏ క్షణంలోనైనా, నిద్రలో లేపి గన్ చేతికిచ్చినా టార్గెట్‌ను గురిచూసి కాల్చగల నేర్పరి!

రామరాజుకి హంటింగ్ కొత్త. అయినా రివాల్వర్ షూటింగ్ బాగా తెలిసినవాడు. చేస్తున్నది లెక్చరర్ వుద్యోగమయినా, హంటింగ్ పట్ల శ్రద్ధాశక్తులున్నవాడు! రెండుమూడుసార్లు అడవికి వేటకు వెళ్ళిన అనుభవం గడించాడు. ఓసారి చిరుతపులిని వేటాడాడు. మరోసారి కాస్తలో పెద్దపులిని వేటాడబోయి మిస్సయ్యాడు.

అసలు అనుభవం లేనిది మాధవరావు ఒక్కడికే. అతను డాక్టరు. అందునా పిల్లల వ్యాధుల స్పెషలిస్టు! అతని వృత్తికి తగినట్టే ఆయనది చిన్నపిల్లల మనస్తత్వం. తన కేసులేమిటో తనేమిటో తప్ప బయటి ప్రపంచంతో ఎక్కువ సంబంధం పెట్టుకున్న వ్యక్తి కాదు! కాకపోతే వేటవంటి సాహసకృత్యాలపట్ల, జంతువులపట్ల మంచి అభిరుచి వున్నవాడు. వన్యమృగ వారోత్సవాల్లో సరదాగా పాల్గొనే అలవాటున్నవాడు. అందుకే చిన్ననాటి స్నేహితుడు మేజర్ చంద్రకాంత్ రమ్మని పిలవగానే ఉత్సాహంగా అడవికి బయల్దేరాడు!

పులి గాండ్రింపు బాగా దగ్గర్లో వినిపించింది. సింగన్న అప్పటికే మాటు తయారుచేసి వుంచాడు. గొయ్యితీసి దానిమీద ఆకులు మట్టితో బోలుగా కప్పిపెట్టాడు. పులి కాదు, ఏనుగయినా వచ్చి గోతిలో పడి చిక్కాల్సిందే!

"సింగన్నా, నువ్వు అవసరమైతే తప్ప బాణం వెయ్యకు! దీన్ని నేనే స్వయంగా వేటాడతాను" అన్నాడు మేజర్.

"అలాగే దొరా! పులి బాగా పోతరించి వుంటుందని నా అంచనా! గాండ్రింపునుబట్టి, అది పరిగెడుతున్న సవ్వడినిబట్టి అదెలాంటి పులో చెప్పెయ్యగలను. చాలా జాగ్రత్తగా వేటాడాలి దొరా!" అన్నాడు సింగన్న.

సింగన్న అడవిలో పుట్టి పెరిగినవాడు. అయితే ఎక్కువగా దొరలతో తిరిగినవాడు. చదువుకున్న వాళ్ళ మధ్య మసలినవాడు, తన కోయ యాస మరీ అంత ఎక్కువ లేకుండా స్వచ్ఛంగా మాట్లాడటంచూసి మాధవరావు, రామరాజు ఆశ్చర్యపోయారు.

పులి కనిపించింది. బాగా బలంగా ఎత్తుగా వుంది. మంచి వయసులో వుంది. చాలా తీక్షణమైన చూపు. గజానికో అంగ చొప్పున వేస్తోంది. నడుస్తూంటే పరుగెడుతున్నంత వేగం కనిపిస్తోంది దాని గమనంలో.

మేజర్ రైఫిల్ గురిచూసి పట్టుకున్నాడు. చటుక్కున షూట్ చేశాడు!

కాని మొదటిసారిగా అతని గురి తప్పింది.

గుండు పులికి వెంట్రుకవాసిలో తప్పిపోయింది.

పులి రాబోయే ప్రమాదాన్ని గుర్తించినట్టు పెద్దగా గర్జించింది. ముందుకు ఉరకబోయింది. ఇంతలో గాల్లో నుయ్యిన దూసుకుంటూ సింగన్న బాణం వచ్చి తాకబోయింది.

కాని ఎవరూ ఊహించనిరీతిలో పులి పక్కకు దూకింది. సరిగ్గా అదే సమయంలో రామరాజు రివాల్వర్ గర్జించింది. గుండు పులికాలికి తగిలింది.

అప్పుడు అరిచిన పులి గర్జింపుకి అడివంతా ఒణికి

నట్టనిపించింది. క్షణంలో పొదల మధ్యకి దూకి ఎటో మాయమయింది.

ఈలోపల మేజర్ మరోసారి కాల్చాడు. కాని అప్పటికే పులి టార్గెట్ నుంచి చిత్రంగా తప్పించుకు పారిపోయింది.

చంద్రకాంత్, రామరాజువంక కోపంగా చూశాడు.

"అనవసరంగా కల్పించుకుని పులిని బెదరగొట్టేశావు. దాన్ని హతమార్చినా సంతోషించి వుండేవాడ్ని!" అంటూ చిరాకుపడ్డాడు.

"పులి పక్కకు పరుగెడుతుందని ఎలా ఊహించ గలం? అది ముందుకు ఉరకబోయి క్షణంలో తన గమనాన్ని దిశ మార్చుకుంది. అలాంటి పరిస్థితుల్లో టార్గెట్ మిస్సవకుండా ఎలా వుంటుంది?" అన్నాడు రామరాజు. అతని కంఠంలో కూడా రవంత కోపం తొణికిసలాడింది.

"మీ లో మీ రు వాదులాడుకోమాకండి దొర్లూ! ఎప్పుడూ తప్పని నా బాణం గురితప్పిపోయింది. నా అనుభవంలో యింత తెలివైన పెద్దపులిని నే జూడలేదు. నా గురి సాధారణంగా తప్పదు. అలాంటిది తప్పింది! ఊరుకోండి. బంగలాకి పోదాం, పట్టండి!" అన్నాడు సింగన్న సమాధానపరిచే ధోరణిలో.

మాధవరావు చెట్టు దిగి వచ్చాడు.

"ఇందులో యెవరి పొరపాటూ లేదు. పైనుంచి చూస్తూన్న నేనే అదిరిపోయాను పులినిచూసి. అదీగాక ముగ్గురి గురి తప్పిందంటే అది మీలో ఒక్కరి లోపమూ కాదు. ప్రయత్న లోపం అసలేకాదు! పులి చాలా

చురుగ్గా ప్రమాదాన్ని గుర్తించి తప్పించుకుంది! ముందు కొచ్చివుంటే కనీసం మాటులోపడి చిక్కివుండేది! అది కూడా తనకు ముందే తెలిసినట్లు చాలా ఏక్టివ్‌గా తప్పించుకు పారిపోయింది" అన్నాడు.

మేజర్ చంద్రకాంత్ ఇంకా గుర్రుగానే వున్నాడు. పదిహేనేళ్ళ తన మిలిటరీ సర్వీసులో పరాజయం పొందని తను, అఫ్టరాల్ ఓ పులిని వేటాడలేకపోయానే అన్న పరాభవ చిహ్నాలు అతని ముఖంనించి యింకా పూర్తిగా తొలగిపోలేదు!

రామరాజుకూడా ఫ్రీగా మూవ్ కాలేక పోతున్నాడు. చంద్రకాంత్ బొత్తిగా చిన్న పిల్లాడికింద తనని జమకట్టి మాట్లాడటం అతని అంతరాంతరాల్లో అలజడిని సృష్టించింది. సాధ్యమైనంతవరకు తననితాను నిగ్రహించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

మాధవరావు అతని భుజంమీద స్నేహపూర్వకంగా తట్టి "యీ రాత్రికి రెస్టుతీసుకుందాం రాజా! పదండి, ఫారెస్టు బంగళాకి పోదాం!" అన్నాడు.

ముందు సింగన్న దారితీయగా అతని వెనుక చంద్రకాంత్, మాధవరావు, రామరాజు అనుసరించారు.

బంగళాకి వెళ్ళే సరికి రాత్రి పదిగంటలు దాటింది. వాచ్‌మాన్ కిరోసిన్ హరికేన్ లాంతరు వెలిగించాడు. బాగా మారుమూల ఏజెన్సీ ప్రాంతం! ఇంకా ఎలక్ట్రిఫికేషన్ కాలేదు.

బంగళా కుక్ వంట పూర్తిచేసి వాళ్ళకోసమే ఎదురు చూస్తున్నాడు. పదార్థాలు చాలా రుచికరంగా చేశాడు. కాని రామరాజు, చంద్రకాంత్ వాటి రుచిని ఆస్వాదించే స్థితిలో లేరు! ఇద్దరిలోను పరాభవాగ్ని రగులు

తోంది!

మాధవరావు మాత్రం సంకోచించకుండా తృప్తిగా తిన్నాడు. పోషకాహారానికి ఆరోగ్యానికి వున్న అవినాభావ సంబంధం గురించి మరొకప్పుడైతే డాక్టరుగా చక్కటి సుదీర్ఘోపన్యాసం యిచ్చివుండేవాడే! కాని మిత్రులిద్దరి మూడ్ సరిగాలేనందున అతనుకూడా మౌనం వహించి మెదలకుండా భోంచేసి లేచాడు.

"నేపోయివస్తూనా దొరా!" అన్నాడు సింగన్న వాళ్ళ భోజనాలు పూర్తయ్యాక, చంద్రకాంత్ నుద్దేశించి. చంద్రకాంత్‌తో అతనికి చాలా ఏళ్ళ పరిచయం. ఓ విధంగా స్నేహము, చనువు వున్నాయని చెప్పొచ్చు!

మేజర్ మౌనంగా తలూపాడు.

"రేపు ఆ పులిని ఎలా వేటాడాలో నేను బాగా ఆలోచనచేసి వుంచుతా దొరా! ఆయిగా పడుకోండి!" అన్నాడు సింగన్న.

2

ఉదయం నిద్రలేస్తూనే, "హలో యంగ్ మాన్, ఏమిటీ యింకా నిద్రనుంచి లేవలేదేమిటీ?" అంటూ మేజర్ చంద్రకాంత్ రామరాజు కప్పుకున్న దుప్పటీ లాగిపారేశాడు.

రామరాజు మెలకువగానే వున్నాడు. తెల్లారేసరికి అతనిలో కూడా గత రాత్రి చిరు సంఘటన తాలూకు బాధ మరుగున పడిపోవచ్చింది. నిన్న మేజర్ వుండిన పరిస్థితిలో అలా చిరాకుపడటం సహజమే! స్నేహంలో అవన్నీ పట్టించుకుంటే ఎలా?—అని తనను తాను సమాధాన పరచుకున్నాడు.

చంద్రకాంత్ ముఖం స్వచ్ఛంగా వుంది! చిరునవ్వుతో

రామరాజుని చూసి "గుడ్ మార్నింగ్!" అన్నాడు.

రామరాజు తనూ నవ్వి "గుడ్ మార్నింగ్ మేజర్!" అన్నాడు.

మాధవరావు అప్పటికే తన పనులన్నీ పూర్తిచేసుకుని వేడిగా తేనీరు సేవిస్తున్నాడు. వాళ్ళిద్దర్నీ చూసి నవ్వుతూ పలకరించాడు.

"ఈ రోజు నేను చూడవలసిన కొన్ని అర్జంటు కేసు లున్నాయి నన్నొదిలెయ్ చంద్రా!" అన్నాడు మేజర్‌తో.

"రేయ్ మధూ, తీసుకొచ్చింది నేను! నేను పొమ్మనే వరకు పోవటానికి వీల్లేదు. ఇది నా సామ్రాజ్యం! ఈ అడవితో నాకు పదేళ్ళ సాన్నిహిత్య సంబంధాలున్నాయి. నేను కూచోమంటే కూచోవాలి, నించోమంటే నించో వాలి, తెల్సిందా!" అన్నాడు చంద్రకాంత్ చనువుగా మాధవరావు షర్టు ఫెల్టు పట్టుకుని.

మేజర్ చంద్రకాంత్ చేయెత్తు మనిషి. పదేళ్ళక్రితం మేజర్ పదవినుంచి విరమించుకుని మిలిటరీనుంచి వచ్చే శాడు. సన్నటి కోరమీసం, అతని వయసులో పదేళ్ళు తక్కువ చూపిస్తుంది. దాదాపు ఏభై ఏళ్ళ వయసు మీదపడ్డా నలభైలోపే అన్నట్టుంటాడు. కండలుతిరిగిన శరీరం!

సింగన్న రాకతో మళ్లా వాతావరణంలో కొత్త ఉత్సాహం వచ్చింది.

"రేత్రికి సిద్ధంగా వుండండి దొర్లూ! ఈ ఏళ ఏమైనా గాని పులిని కొట్టి తీరాలి!" అన్నాడు సింగన్న.

"లేకుంటే అంత తేలిగ్గా వదులామనుకున్నావా సింగా! ఈ రోజు దాని అంతు చూడాలి" అన్నాడు

చంద్రకాంత్.

"రాజూ, ఛాన్స్ నువ్వు తీసుకుంటావా? నన్ను తీసుకో మంటావా?" అన్నాడు రామరాజువంక చూసి. తనకన్న బాగా చిన్నవాడుకావటంవల్ల ఏకవచనంతోనే అతన్ని సంబోధిస్తాడు మేజర్.

"మీరే తీసుకోండి! ఏ కారణంచేతనైనా అది తప్పించుకు పారిపోతే నేను కలగజేసుకుంటాను. అంత వరకు నేను జస్టు అబ్జర్వర్ని!" అన్నాడు రామరాజు చిన్నగా నవ్వుతూ!

"కాని నేనైతే వదల్ను దొరోయ్! ఈ ఏళ నా వింటి పస ఆ జెంతువుకి రుచి చూపిస్త!" అన్నాడు సింగన్న.

3

రాత్రి ఎనిమిదిగంటల సమయం.

అప్పటికే పులి తిరిగే స్పాట్కి చేరుకున్నారు నలుగురు.

మాధవరావు మామూలుగా చెట్టెక్కాడు. రామరాజు నిన్నటి స్థలంలోనే చెట్టు చాటుగా పొదలమధ్య కూచుని వున్నాడు. రివాల్వర్ సిద్ధంగా చేతిలో వుంచుకున్నాడు. ఆ రివాల్వర్ కూడా మేజర్దే! ఆయనకు గన్తో అలవాటెక్కువ! గురి బావుంటుందని ఎప్పుడూ గన్తోనే హంటింగ్ చేస్తుంటాడు.

మేజర్ చంద్రకాంత్ మాధవరావుకి కొంచెం దూరంలో మరో పొదమాటున నక్కి కూచున్నాడు. మాధవరావు రెండు టార్చిలైట్లు చెరో చేత్తో పట్టుకుని వెలుతురుకోసం మధ్యమధ్య ఫోకస్ చేసి, ఆర్పుతున్నాడు.

సింగన్న విల్లు భుజానికి తగిలించుకుని పిల్లిలా అడుగులు

వేస్తూ నాలుగుపక్కలా వేటకుక్కలా కాచుకుంటూ చెవులు రిక్కించి వింటున్నాడు.

"నిన్నటి వేళయింది దొరా! జాగ్రత్త. ఏ చెనంలోనైనా రావచ్చు!" అన్నాడు సింగన్న హెచ్చరికగా.

అందరూ పులిరాకకోసం వెయ్యి కళ్ళతో యెదురు చూస్తున్నారు.

సింగన్నకి బాగా నమ్మకం — దెబ్బతిన్న పులి ఖచ్చితంగా వచ్చి తీర్తుందని!

రామరాజుకైతే ఏ మాత్రం నమ్మకంలేదు — పులి వస్తుందని. ఒకసారి దెబ్బతిన్నాక మళ్ళీ వస్తుందా! మాధవరావు చాలా లోతుమనిషి. తన అభిప్రాయాన్ని అంత తొందరగా బయటపెట్టడు.

ఎండుటాకులు గలగల శబ్దమయ్యాయి.

సింగన్న ఎలర్టుగా చూశాడటువైపు.

మేజర్ చేతులు గన్‌మీద బిగుసుకున్నాయి.

రామరాజు రివాల్వర్ గురిచూసి పట్టుకున్నాడు.

మాధవరావు ఊపిరి బిగించి చూస్తున్నాడు.

చెవులపిల్లులు రెండు ఒకదాన్ని తరుముకుంటూ మరొకటి చెలగాటాలాడుతూ కేరింతలు కొడుతూ వచ్చాయి.

అందరు రిలాక్సయ్యారు.

మళ్ళీ అంతలోనే ఆకులమీద జరజరమని చప్పుడు!

మళ్ళీ అందరి దృష్టి అటు తిరిగింది. మాధవరావు చేతిలోని టార్చిల్లో ఒకటి వెలిగి ఆరింది. ఆ వెలుగులో పొడవాటి గోధుమ తాచు జరజరమని పాకుతూ వెళ్ళటం కళ్ళపడింది!

అందరి గుండెలు జల్లుమన్నాయి!

పాము వెళ్తున్న దిశ సరాసరి మేజర్ పాదవైపు!

మేజర్ అది గమనించటంలేదు!

రామరాజు మేజర్‌కి రాబోయే ప్రమాదాన్ని క్షణాల మీద గుర్తించాడు.

రివాల్వర్ గురిచూసి నేలబారుగా కాల్చాడు.

పాము గిజగిజ కొట్టుకుంది. మేజర్ చంద్రకాంత్ అదిరిపడి చూశాడు. సింగన్న పరుగున మేజర్ వున్న పాద దగ్గరికి వెళ్ళాడు. మాధవరావు చేతుల్లోని టార్చ్‌లు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతున్నాయి. తిన్నగా ఆ దృశ్యం మీదే స్పష్టమైన వెలుగు!

పాము కొట్టుకోవటం ఆగిపోయింది.

సింగన్న బాణం కొనతో దాన్ని వెల్లకిలా తిప్పాడు. కృష్ణ పాదాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి!

"చాలా అదృష్టం మేజర్ బాబూ! ఆ సినబాబు చాలా కరెక్టుగా గురిచూసి కొట్టిండు. లేకుంటే ఇది నిన్ను కాటందుకునుందేది!" అన్నాడు సింగన్న.

"థాంక్యూ మై బోయ్! థాంక్యూ వెరీమచ్!" అన్నాడు చంద్రకాంత్, రామరాజువంక కృతజ్ఞతగా చూసి.

"దట్సాల్ రైట్! మమ్మల్ని ఎలర్టుగా వుండమని మీరు పరధ్యానంగా వున్నట్టుందే!" అన్నాడు రామరాజు ఛలోక్తిగా.

"మా వాడికి యింటి దగ్గర భార్యామణి గుర్తొచ్చి వుంటుంది రాజా!" అన్నాడు మాధవరావు చిన్నగా నవ్వుతూ.

సింగన్న చటుక్కున "ఉష్!" అంటూ మాట్లాడవద్దని వారించాడు.

అందరు చటుక్కున మాటలు ఆపేశారు,

సింగన్న చెవులు రిక్కించి విన్నాడు.

రామరాజు తను యిదివరకు కూచున్న పొద దగ్గరికి పోయి చాటుగా కూచున్నాడు.

మాధవరావు టార్చి ఆపేశాడు.

అంతటా చీకటి. నక్షత్రాల వెలుగు చెట్ల ఆకులమధ్య నుంచి గుడ్డి వెలుగును ప్రసారం చేస్తోంది.

"దొరా, జాగర్త పులి వొచ్చేస్తోంది!" అన్నాడు సింగన్న స్పష్టంగా.

ఎక్కడా పులి గాండ్రింపు వినబడటంలేదు.

అయిదు నిమిషాలు గడిచినా పులి వస్తున్న జాడ కనిపించలేదు.

కాని, సింగన్న చెప్పినమాట వ్యర్థంకాదు! అది అతని వయసుతోపాటు పెరుగుతున్న అనుభవం!

దగ్గిరో ఎండుటాకుల గలగల చాలా స్పష్టంగా వినిపించింది. ఏదో జంతువు నడుస్తున్న శబ్దం నెమ్మదిగానే అయినా స్పష్టంగా చెవులకు తాకుతోంది.

ఒక్కసారిగా వాతావరణంలో అనుకోని నిశ్శబ్దం.

"దొరా, జాగర్త! పులి వచ్చేసింది" గుసగుసగా సింగన్న మాటలు వినిపించాయి.

పదినిమిషాలసేపు అందరూ ఊపిరి బిగపట్టారు. ఎలాంటి అలికిడి వినిపించలేదు. అంతలో చప్పుడు చెయ్యకుండా అమాంతం రామరాజున్న పొదమీదికి ఉరికేసింది పులి! గుర్రుమన్న చప్పుడు అప్పుడు వినిపించింది అందరికీ!

ఆ అదురుకు రామరాజు చేతిలోని రివాల్వరు ఎగిరి అవతల పడింది.

సింగన్న మేజర్ని చూసి అరిచాడు, "కాల్చ

దొరా!" అన్నాడు. తను బాణం సంధించాడు.

మేజర్ తుపాకి గర్జించింది.

పులి పెడబొబ్బ పెట్టింది. కాని పారిపోలేదు. నేల వాలలేదు. మరోసారి మేజర్ తుపాకి పేలింది. కానీ అదికూడా పులిని గాయపరచలేదు.

సింగన్న అమాంతం రామరాజు మీద పడబోతున్న పులిమీదకి లంఘించాడు. క్షణంలో రామరాజుకి ప్రాణ గండం తప్పింది.

అయితే పులి తనమీదపడిన సింగన్న ముఖంమీద బలంగా పంజాతో కొట్టి గాయపర్చింది.

రామరాజు రివాల్వర్ అందుకున్నాడు. మేజర్ తుపాకి మరోసారి గర్జించింది.

అయితే చిత్రంగా పులి అంతర్ధానమయిపోయింది. ఎండుటాకులమీద దూరంగా చప్పుడయింది.

4

మేజర్ చంద్రకాంత్, రామరాజు ఒక్క పరుగున సింగన్న దగ్గరకు చేరుకున్నారు. అతని ముఖం రక్తసిక్తమయిపోయి, ధారలు కట్టింది నెత్తురు!

మాధవరావు అతని నాడిపట్టి చూసి, "ఫరవాలేదు, త్వరగా ఇతన్ని బంగళాకి తీసుకుపోదాం, పట్టండి! బంగళాలో నా మెడికల్ కిట్ వుంది! గాయం బలంగా నే తగిలినట్టుంది" అన్నాడు.

ముగ్గురు సింగన్నను సాయంపట్టి బంగళాకు తీసుకుపోయారు. అంత బాధలోను తను నడిచిరాగలనన్నాడు సింగన్న. కాని వాళ్ళు వారించి చేతులమీద బంగళాకు చేర్చారు.

మాధవరావు తన పెట్టె తెరిచి చకచక టి.టి, ఏంటి

బయాటిక్స్ యిచ్చాడు సింగన్నకి.

"నువ్వీ రాత్రి ఇక్కడే పడుకో సింగన్నా! ఉదయం మరోసారి యింజక్షన్ చేసి నీ కండిషన్ చూస్తాను. అవసరమయితే హాస్పిటల్‌కి పంపవచ్చును రేపు!" అన్నాడు మాధవరావు.

అక్కడికి యాభై కిలోమీటర్ల దూరంలో ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రముంది. ఆ చుట్టుపట్ల అరవై డబ్బయి కోయ గూడేలకు అదొక్కటే 'పెద్ద' ఆసుపత్రి. అయినా యెంతో మొండిజబ్బయితే తప్ప ఆటవికులు ఆ పి. హెచ్. సి. జోలికిపోరు. ఆకుపసురులు, మూలికలే వాళ్ళకు దివ్యౌషధాలు!

ఆ రాత్రి ఎవరికీ సరిగా నిద్రపట్టలేదు. తమ మధ్య చలాకీగా హుషారుగా తిరిగిన సింగన్న మంచంమీద ఆ స్థితిలో వుండటం అందరికీ బాధాకరంగా వుంది. ముఖ్యంగా రామరాజుకి!

నిస్వార్థమైన ఆ ఆటవికుడు తనను సమయానికి వచ్చి రక్షించకుంటే తను పులికి ఆహారమయిపోయి వుండేవాడే సరికి! ఆ సంఘటన తలుచుకుంటేనే అతనికి గుండె గుభిల్లుమంటోంది. చేత విల్లమ్ములున్నా అపాయాన్ని ఎదుర్కోవటానికి నిరాయుధంగా పెద్దపులిమీదకు దాడి వెళ్ళిన సింగన్న సాహసం ఎన్నటికీ మరుపురానిది!

రామరాజు, సింగన్న పక్కనే కుర్చీలాక్కుని కూచున్నాడు. బాధ తెలియకుండా మాధవరావు బాబాయి యిచ్చిన మత్తు యింజక్షన్‌తో కదలకుండా నిద్రపోతున్నాడు సింగన్న. అతని ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసాలు బరువుగా వున్నాయి.

"ప్రమాదంలేదుకదా బాబాయ్!" అన్నాడు మాధవ

రావుతో రామరాజు.

"ఏం ఫరవాలేదు! పులి పంజా దెబ్బకదా! సెప్టిక్ కాకుండా ఏంటిసెప్టిక్స్‌తో గాయాలు వాష్ చేశాను. టెంపరేచర్ రాకుండా పెరాసెటిమాల్ యిచ్చాను. గాయాలు మానటానికి ఏంటిబయాటిక్స్ యిచ్చాను. ఉదయం కండిషన్ చూశాక అవసరమయితే హాస్పిటల్‌కి రిఫర్ చేద్దాం!" అన్నాడు మాధవరావు.

మేజర్ చంద్రకాంత్ ముఖం చాలా గంభీరంగా వుంది. సింగన్న విషయమై అతను చాలా బాధపడుతున్నాడని గ్రహించారు యిద్దరు. ఏనాడూ గురితప్పని మేజర్ తుపాకీ మూడుసార్లు గురితప్పటం మాధవరావుకి చాలా ఆశ్చర్యమనిపించింది.

చంద్రకాంత్ పులి నెందుకు చంపలేకపోయాడు? మూడుసార్లు కాల్చినా ఒక్క గుండు కూడా పులిని ఎందుకు తాకలేకపోయింది? మేజర్ అంత గంభీరంగా ఎందుకున్నాడు? పరాజయం కలిగినందుకు అవమానంతోను, చిన్నతనంతోను బాధపడుతున్నాడా? ఏమో, తన ఊహాకందలేదు మాధవరావుకి.

కుక్, వాచ్‌మన్ కూడా సింగన్న మంచం పక్కనే పక్కలు వేసుకుని పడుకున్నారు.

5

ఓ రాత్రప్పుడు అకస్మాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది రామరాజుకి. కుర్చీలోనే కూచుని నిద్రపోయాడు రాత్రంతా.

తన మెలకువకి కారణం వెంటనే బోధపడలేదు రామరాజుకి. లేచి తన పక్కమీద దిండుకింద పెట్టిన రివాల్వర్ వెదికి చేతపట్టుకున్నాడు.

తలుపులు వేసివున్నాయి. గదికున్న గ్లాస్ విండోస్ మీద దేంతోనో బలంగా మోదుతున్న చప్పుడు. గ్లాస్ పగిలి ఆ సందులోనుంచి పులి పంజా వికృతంగా కనిపించింది రామరాజుకి.

తానున్న గదిలోనే సింగన్న, కుక్ వాచ్‌మన్ వున్నారు. పక్క గదిలో మాధవరావు, మేజర్ చంద్రకాంత్ పడుకున్నారు.

పులి మళ్ళీ మరోసారి బలంగా మోదింది గాజు తలుపుమీద.

రామరాజు సంకోచించకుండా రివాల్వర్ గురిచూసి కాల్చాడు పులికి. కాని మేగజైన్ బర్రున చప్పుడయిందే గాని గుండు బయటికి రాలేదు.

మేగజైన్ విప్పాడు, గుళ్ళులేవు!

రివాల్వర్ లోడ్ చేసిం తర్వాత ఉపయోగించినవి రెండే గుళ్ళు! క్రితం రాత్రి పులిని గాయపరిచిన గుండు ఒకటి! పామును చంపటానికుపయోగించిన గుండు మరొకటి! ఇంకా నాలుగు బుల్లెట్స్ వుండాలి. ఏమయినట్టు?

ఈలోపల కుక్, వాచ్‌మన్ లేచి కట్టెల్ని గదిలోనే పేర్చి గబగబ మంట వెలిగించారు.

మంట చూసిన పులి లోపలికి రాకుండా పారిపోయిందిగాని లేకుంటే దాని ధాటికి తట్టుకోవటానికి వాళ్ళెవరూ సిద్ధంగా లేరు!

సింగన్న మంచంమీద అలా పడి నిద్రపోతూనే వున్నాడు. మత్తు యింజక్షన్ ప్రభావం అతన్ని నిద్రనుంచి లేవకుండా చేసింది.

కుక్, వాచ్‌మన్‌లవద్ద ఆయుధాలేవీ లేవు!

తనవద్ద వున్న రివాల్వర్‌లో గుళ్ళులేవు!

రామరాజు చటుక్కున పక్క గదివైపు చూశాడు. ఇంత జరిగినా మాధవరావుగాని, మేజర్ చంద్రకాంత్ గాని నిద్రనుంచి లేచి రాలేదు.

అంత గాఢంగా నిద్రపోతున్నారా? రామరాజుకి సహజంగా అనిపించలేదు వాళ్ళ నిద్ర!

రెండు గదులకి మధ్య తలుపు ఒక్కటే అడ్డు!

తలుపులు తోశాడు. గడియ పెట్టలేదు. భళ్ళున తెరుచుకున్నాయి తలుపులు.

లోపల రెండు మంచాలమీద మాధవరావు, మేజర్ చంద్రకాంత్ నిద్రపోతునే వున్నారు! దగ్గరగా వెళ్ళి చూశాడు రామరాజు.

ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసాలనిబట్టి వాళ్ళిద్దరు గాఢనిద్రలో వున్నట్టు గమనించాడు. మాధవరావు రాత్రి పన్నెండు గంటలవరకు సింగన్నకు చికిత్స చేస్తూ మేలుకుని వున్నాడు. మేజర్ బాగా అలిసిపోయాడు సింగన్నని చేతులమీద మోసి మోసి.

రామరాజు వాచీ చూసుకున్నాడు. రేడియం డయల్ ఆటోమేటిక్ వాచీ నాలుగు గంటలు చూపిస్తోంది. తెల్లవారటానికి యింకా టైంలేదు! ఆ టైంలో గాఢ సుషుప్తిలో వుండటం చాలా సహజంగా జరిగేదే!

రామరాజు వాళ్ళని లేపి జరిగింది చెప్పాలనుకుని, నిద్రాభంగం కలికలిగించలేక వెనుతిరిగి తన గదిలోకి వచ్చాను.

"బాబూ! చాలా అదృష్టవంతులం! ఏం చెయ్యకుండానే పారిపోయింది పెద్ద పులి!" అన్నాడు కుక్, రామరాజుని చూసి.

వాచ్‌మన్ చెప్పాడు. "ఆ పులి పగబట్టినాది దొరా!

అందుకే యీ ఏలప్పుడొచ్చి దాడిచేసింది. సింగన్న తమ్ముడికి, యింతా గూడెపోల్లకి సెప్పి దాన్ని రేపెలాగైనా మాటేసి జంపాల! లేకుంటే మీ అందరి నెత్తురూ కల్లజూస్తది."

రామరాజు సాలోచనగా చూశాడతనివంక.

ధక్ కూడా వాచ్‌మన్ మాటల్ని సమర్థించాడు. "నిజం బాబూ! ఇదివరలో మీలాంటి బాబే ఒకాయన పులిని గాయపరిచాడు. అది తప్పించుకు పారిపోయింది. ఆయన రాత్రి వచ్చి యిక్కడే పడుకున్నాడు. ఓ రాత్రి సమయంలో తలుపు చప్పుడైతే ఏమీ ఆలోచించకుండా వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. అంతే, ఒక్కసారిగా దెబ్బతిన్న పులి ఆ బాబు కంఠంపట్టి రక్తం తాగేసింది. ముక్కలు ముక్కలుగా అతన్ని చీల్చి తినేసింది. అంచేత పగబట్టిన పులి అంతు చూసేదాకా వదలదు బాబూ!" అన్నాడు.

రామరాజు మౌనంగా వాళ్ళు చెప్పింది విన్నాడు.

తెల్లవారాక, ఆ పులి విషయం ఏం చెయ్యాలో అందరూ ఆలోచించి ఓ నిర్ణయానికి రావటం మంచిదని అభిప్రాయపడ్డాడు.

6

"ఏమిటీ, యింత ప్రమాదం తప్పిందా? రాత్రే మమ్మల్ని లేపి చెప్పలేదేం?" అన్నాడు చంద్రకాంత్ ఆశ్చర్యంగా.

మాధవరావు కూడా బాగా ఆశ్చర్యపడి, "అదేమిటి రాజా, మేము అంత మొద్దునిద్రపోయామా? ఏమాత్రం మాకు తెలియదే!" అన్నాడు.

"అది సరే, యిప్పుడేం చెయ్యాలన్న విషయం ఆలోచించాలి! ఆ పులి నిజంగా పగబట్టిందనుకోవాలా?

మనల్ని వదిలి రాజా నే అది వెంటాడుతుండం తే పగబట్టిన విషయం నిజమేననిపిస్తోంది నాకు!" అన్నాడు చంద్ర కాంత్.

మాధవరావు వెంటనే మాట్లాడలేదు.

మాధవరావు సింగన్నని పరీక్ష చేశాడు. సింగన్న కాస్త వుల్లాసంగానే కనిపించాడు. కాకపోతే ముఖం కొంచెం వాచింది. మాట బరువుగా వుంది. ఎక్కువగా మాట్లాడలేకపోతున్నాడు.

"సింగన్నా, రెండురోజాలు మందులిస్తే సరిపోతుంది. ఇక ఆస్పత్రికి వెళ్ళాల్సిన పనిలేదు" అన్నాడు మాధవ రావు.

సింగన్న చేతులెత్తి నమస్కరించి, "ఆస్పత్రిలో నాకు యిలా చూసేవాళ్లెవరు దొరా! నీ మేలు మరవను" అన్నాడు కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా.

మాధవరావు అతని చేతుల్ని తన చేతులతో పట్టుకుని "నాకు దణ్ణం పెట్టాల్సినంత గొప్ప పనేమీ చెయ్య లేదు నేను! అసలు నేను, మా రాజా నీకు రుణపడి వున్నాం. నువ్వు ధైర్యంగా పులి నెదుర్కొని వుండక పోతే మా రాజాగతి ఏమయ్యేదో! చేతిలో ఆయుధముండీ అతను ఏం చెయ్యలేకపోయాడు. చేత ఏమీ లేకుండానే నువ్వు పులిని తిప్పికొట్టావు" అన్నాడు.

సింగన్నకు తెల్లవారుఝామున పులి వచ్చినట్టు తెలి సింది. "బాబూ, యియ్యేళ దాని అంతు చూసేద్దాం. అది మనపై పగబట్టింది. అలా వదిలేస్తే మనందరి అంతూ సూసేద్ది. అవసరమయితే మా గూడెపోళ్లని కూడా వెంట తెస్తాను" అన్నాడు.

మేజర్ కల్పించుకుని, "ఇంకెవరూ అక్కర్లేదు!

నేనే దాన్ని వేటాడతాను. సింగన్నా, నువ్వు రాలేవు. వుండిపో! నేను, రాజు, మాధవా వెళ్తాం. అది ఎందుకు లొంగదో చూస్తాను. ఈ రోజు దాని అంతు నేను చూస్తాను" అన్నాడు. అతని ముఖం జేవురించి వుంది. కళ్ళు ఎర్రగా రక్తజీరలతో భయంకరంగా వున్నాయి.

"పంతాలకు పోవద్దు దొరా! దెబ్బతిన్న పులిని కొట్టడం నువ్వనుకున్నంత తేలిగ్గాదు. అందులోను—పగ బట్టిన పులితో చెలగాటం పెమాదం దొరా! నామాటిని ఈ ఒక్కసారి నన్ను రానియ్యి. లేదా నా గూడెంలో నా తమ్ముడు, యింకా ఆరితేరినోళ్ళు వున్నారు. ఆల్ల నెవర్నయినా తోడిచ్చి పంపుతాను. నామాట కాదనకు!" అన్నాడు సింగన్న ప్రాధేయపూర్వకంగా.

మేజర్ చంద్రకాంత్ వినలేదు. "ఈ మేజర్ శక్తిని చాలా తక్కువగా అంచనా వేస్తున్నావు సింగా. నా కెవరి సహాయము అక్కర్లేదు! ఆ మాటకొస్తే నేనొక్కడ్ని పోయి పులిని వేటాడగలను!" అన్నాడు పౌరుషంగా.

సింగన్న ఏం మాట్లాడలేదు. మాధవరావు వారించబోయి ఊరుకున్నాడు. రామరాజు దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు.

7

"రాజూ, కాసేపు అలా బయట తిరిగొద్దాం రా!" అన్నాడు మాధవరావు, రామరాజుతో.

రామరాజు నిద్రపోతున్న మేజర్ వంక ఓ క్షణం చూసి "పద బాబాయ్!" అన్నాడు.

ఇద్దరు బంగళా బయటికొచ్చారు.

"ఎక్కువ దూరం పోవద్దు. ఎందుకంటే పులి పగబట్టి వున్నది. పగలు కూడా దాడిచేసే ప్రమాదం లేక

పోలేదు!" అన్నాడు మాధవరావు.

"పులి పడబడుతుందని నువ్వు నమ్ముతున్నావా బాబాయ్!...." ఆశ్చర్యంగా అతని వంక చూశాడు రామరాజు.

"పడబట్టింది పులి కాదు రాజూ, మేజర్ చంద్రకాంత్! ఎవరిమీదో కాదో, నీ మీద!" చల్లగా అన్నాడు మాధవరావు.

రామరాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు. "ఏమిటి బాబాయ్, నువ్వు చెప్పేది? మేజర్ నా మీద పడబట్టాడా? కారణం?" అన్నాడు విస్మయంగా.

"నేను రాత్రి చూచాయగా గ్రహించాను. నిన్న పెద్ద పులి నీమీద దూకినప్పుడు మేజర్ కావాలనే గురి తప్పించి కాల్చాడు. అప్పుడే మొదటిసారిగా నాకను మానం వచ్చింది. రెండు రోజులుగా నేను అతను రాత్రిళ్ళు సరిగ్గా నిద్రపోక పోవటం, కలవరించటం కూడా గమనించాను. ఆ కలవరింతల్లో నీ పేరు దొర్లటం కూడా జరిగింది...." మాధవరావు ఓ క్షణం ఆగాడు.

రామరాజు అయోమయంగా చూశాడు.

"మేజర్ కి నామీద కక్ష దేనికి? ఆయనకు నేనేం అపకారం చేశాను?....కావాలని గురితప్పించి కాల్చాడన్నావు. ఆ సంగతి నీకెలా తెలుసు?" ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు రామరాజు.

"మేజర్ కి నువ్వేం అపకారం చేశావో, అతనెందుకు నీపై పడబట్టాడో నాకు తెలియదు. ఇక గురి తప్పించాడని నేనెలా చెప్పగలిగానంటే, మేజర్ తన టార్గెట్ విషయంలో అపజయం పొందింది యిప్పటిదాకా లేదు.

అతను ఎంత దూరాన్నుంచయినా కరెక్టుగా గురిచూసి కాల్చగలడు. మొదటి రోజు రాత్రి పులి పక్కకి ఉరికి నందువల్ల అతని గురి తప్పిందికాని, రాత్రి పక్కనే పులి నీమీద దాడిచెయ్యటం చూసి కావాలనే కొంతసేపు కాల్చకుండా ఆగిపోయాడు. సింగన్న హెచ్చరించేవరకు తుపాకీ ఉపయోగించలేదు.

అప్పుడయినా మూడు గుళ్ళలో ఒకటైనా యెందుకు పులికి తగల్లేదు? మేజర్ చాలా పక్కకు చూసి గాల్లో వదిలేశాడు గుళ్ళను! సింగన్న అందుకే అమాంతం పులి మీదపడి ఎదుర్కొన్నాడు. బాణం సంధించి విడిచేంత వ్యవధికూడా లేదు. అదీగాక మేజర్ స్వయంగా తనే పులిని కాలుస్తానని, ఎవర్నీ కలగజేసుకోవద్దని ముందుగా హెచ్చరించటంవల్ల సింగన్న బాణం వెయ్యలేదుగాని, సింగన్న ఒక్క బాణంవేస్తే చాలు పులి నేలకరిచి వుండేది! పైనుంచి చూస్తున్నానుకదా, నాకంతా క్షుణ్ణంగా తెలుసు" అన్నాడు మాధవరావు.

రామరాజుకి జరిగిన విషయం కళ్ళకు కట్టినట్టు కనిపించింది. అవును, మేజర్ కావాలనే పులిని చంపలేదు! అది తన ప్రాణంతీసినా ఫరవాలేదని, దానికి తను ఆహుతయిపోవటమే తనకి కావలసిందన్నట్టు మేజర్ ప్రవర్తించాడు. పులి పారిపోయేటప్పుడు కూడా దాన్ని గురిచూసి కాల్చకుండా, దూరంగా పారిపోయాక వూరకే ఓసారి కాల్చాడు, అంతే! మరొకరు మరొకరయితే గురి తప్పిందనుకోవచ్చు! కాని పదిహేనేళ్ళు సైన్యంలో పని చేసివచ్చిన మేజర్ గురి తప్పటమా?

రామరాజు మెదడు ఆలోచనలతో వేడెక్కిపోయింది. మేజర్‌కి ఎందుకు తనమీద కక్ష? ఎందుకు పగబట్టాడు?

సమాధానం వెంటనే తట్టింది! అవును.... అదే కారణమయివుండాలి! మేజర్ తనని అపార్థం చేసుకున్నాడు. తనని అనుమానించాడు. అందుకే ... అందుకే .... వేట పేరుతో తనని యీ అడవికి ఆహ్వానించి తీసుకువచ్చాడు. వేట సాకుతో తనని యీ అడవిలో మట్టుపెట్టాలని ప్లాన్ వేశాడు. ఇప్పుడు తనకి పూర్తిగా అర్థమవుతోంది. బాబాయి చాలా కరెక్టుగా వూహించాడు.

మేజర్ కావాలనే తనని అడవికి తీసుకువచ్చాడు, అనుమానం లేదు!

ఆ సంఘటన.... అవును అదే.... మేజర్ పగబట్టడానికి అదే కారణం! అదే....

• • •

"మేజర్ గారున్నారాండీ...." లోపలికొస్తున్న రామరాజు చటుక్కున ఆగిపోయాడు. తలుపులు తట్టకుండా తను లోపలికి రావటం తప్పయిపోయింది.

మేజర్ భార్య రూప అప్పుడే స్నానం చేసి ఒక్క తుండుగుడ్డ మాత్రం చుట్టుకుని బాత్ రూంనుంచి హాడావిడిగా వస్తోంది. తనని చూసి విస్తుపోయినట్టు చూసింది. తర్వాత నవ్వేసుకుని సిగ్గుపడుతూ లోపలికి పారిపోయింది!

రామరాజు వాలిక్కూరుచుకుని వెనుతిరగబోయాడు.

"ఆ..ఆ.. వెళ్ళిపోకండి. వచ్చేస్తున్నాను, కూచోండి" అన్నది లోపలినుంచి రూప. ఆమెకు అతని మనోభావాలు అర్థమయినట్టుంది!

అయిదు నిమిషాల్లో చీరకట్టుకుని వచ్చింది రూప.

రామరాజు చూడకూడదనుకుంటూనే ఆమె వంక రెండు క్షణాలు కళ్ళు ఆర్పకుండా చూశాడు.

రూప తలస్నానం చేసినట్టుంది! తుండు చుట్టుకు పిడచ

కట్టుకుని వుంది. కనకాంబరం రంగు షిఫాన్ నైలెక్స్ చీర ఆమె ఒంటి వంపుల్ని దాచలేకపోతోంది. మేచింగ్ బ్లౌజు ఆమె వంటికి ఉల్లిపొరలాగా పట్టివుంది. దోస గింజంత సన్నటి తిలకం ఆమె ముఖంమీద ఎర్రటి సూర్యుడిలా వెలిగిపోతోంది. పాలు కారేటట్టున్న చెక్కిళ్ళకు పౌడరు పల్చగా అద్దింది. సెంటువాసన అదోరకమైన మత్తు కలిగిస్తోంది.

"ఏమిటలా చూస్తున్నారు?" అన్నది నవ్వుతూ. ఆ నవ్వు కవ్వింపులా వుంది.

రామరాజులో సంస్కారం, వివేకం మేల్కొన్నాయి.

"సారీ తలుపు తట్టకుండా వచ్చేశాను. మిమ్మల్ని ఆ స్థితిలో...." నీళ్ళు నమిలాడు.

"ఇప్పుడేమయిందని? సారీ చెప్పాల్సినంత పొరపాటు మీరు చెయ్యలేదు. పొరపాటు చేసినా మీరు సారీ చెప్పుకోనక్కర్లేదు!" రూప అతని కళ్ళల్లోకి కొంటెగా చూసి ఫక్కున నవ్వింది. మనోహరమైన నవ్వు గిలిగింతలు పెట్టే నవ్వు!

"మేజర్ గారు లేనట్టుంది, నేను వెళ్తాను!" అన్నాడు రామరాజు లేవబోతూ.

ఆమె చటుక్కున అతన్ని వారించింది. ఆమె చెయ్యి అనుకోకుండా అతని పెదాలకు తాకింది. ఆమె నవ్వింది.

రామరాజు యిబ్బందిగా సోఫాలో కదిలాడు. రూప తన స్నేహితుడి భార్య! అయితే మేజర్ కి ఆమెకు వయసులో సగానికి పైగా భేదముంది! మేజర్ మొదటి భార్య పోయింది. మిలిటరీనుంచి వచ్చాక అయిదేళ్ళక్రితం రూపను పెళ్ళిచేసుకున్నాడు.

ఇప్పుడు రూపకు నిండా పాతికేళ్ళు లేవు! ఏభై ఏళ్ళ

మేజర్‌కి రెండవ భార్యగా ఆ యింట్లో మోడులాంటి జీవితం గడుపుతోంది! రామరాజుకి ఆమెపట్ల సానుభూతి వుంది. తన బాబాయ్ కారణంగా మేజర్‌తో పరిచయం స్నేహం వరకు దారితీసింది.

ఈ రోజు ఛెస్ ఆడటానికి మేజర్ తనని నాలుగు రోజుల్నించీ ఆహ్వానిస్తున్నాడు. తనకి క్లాసులతో, పాఠాలతో తీరిక రావటంలేదు.... పరీక్షలు దగ్గరపడటం వల్ల ప్రయివేటు క్లాసులు కండక్టు చేస్తున్నాడు కాలేజీలో. తీరా తనొచ్చేసరికి మేజర్ యింట లేడు.

"మేజర్ గారు...."

"క్లబ్బుకి వెళ్ళారండి, మీరొస్తారని ఆయునకు తెలియదేమో...."

"అబ్బే, ఈ రోజు కూడా ఫోన్ చేసి చెప్పారండి. అందుకే వచ్చాను...."

రూప "అబ్బా!" అంటూ కన్నుమీద చేయి వుంచుకొని రుద్దసాగింది.

"ఏమండి, ఏమయింది?" అన్నాడు కంగారుగా రామరాజు.

రూప రామరాజు దగ్గరగా వచ్చి సోఫాలో అతని పక్కనే కూచుని, "ఏదో నలక పడినట్టుంది, చూడండి! బహుశా దీపం పురుగేమో! కన్ను భగ్గున మండిపోతోంది!" అన్నది దాదాపు అతనిమీద వాలిపోతూ.

"అలా నలపకండి. ఏదీ నన్ను చూడనివ్వండి!" అంటూ ఆమె గడ్డం పట్టుకుని, మరో చెయ్యి తలమీద ఆనించి ఆమె ముఖాన్ని దగ్గరగా తీసుకుని కన్ను రెప్పలు విడదీసాడు.

"అబ్బే, ఏం లేదే!...." అన్నాడు కొన్నిక్షణాలు

పరీక్షగా చూసి.

రూప కిలకిల నవ్వేసింది. రెండు చేతులు అతని మెడలో వేసి చటుక్కున అతని తలను గట్టిగా హృదయానికి హత్తుకుంది.

ఊహించని యీ హఠాత్సంఘటనకు రామరాజు అదిరిపోయాడు.

"ఏమిటండీ, తప్పు, లేవండి!" అన్నాడు ఆమెనుంచి విడిపించుకుని దూరంగా జరుగుతూ.

"హుఁ! ఏం మగాళ్ళండీ!...." అన్నది మూతి ముడుచుకుని రూప.

"హల్లో యంగ్ మాన్, ఎంతసేపయింది వచ్చి?...." మేజర్ చంద్రకాంత్ గొంతు కంచుగంటలా వినిపించి యిద్దరు త్రుళ్ళిపడి గుమ్మంవైపు చూశారు. తలుపులు తీసే వున్నాయి. ఎదురుగా నవ్వుతూ చంద్రకాంత్.

"ఇప్పుడే .... అయిదు నిమిషాలయిందండి. మీరు రారేమో వెళ్ళిపోదామనుకుంటున్నాను" రామరాజు కంఠంలో స్పష్టంగా తడబాటు ధ్వనించింది.

మేజర్ నవ్వాడు. అతనలా మాటిమాటికీ ఎందుకు నవ్వుతున్నాడో రామరాజుకి అర్థమవుతోంది. అతను మామూలుగా నవ్వటంలేదు. ఏదో అర్థం ఆ నవ్వులో తనకి ధ్వనిస్తోంది. లేక తనే గిల్టీ కాన్షస్ నెస్‌తో ఫీలవుతున్నాడనిపించింది కాసేపు.

చంద్రకాంత్ రూపతో తను సన్నిహితంగా వున్న క్షణంలో చూశాడా? చూసివుండొచ్చు. అందుకే భావయుక్తంగా నవ్వుతున్నాడు.

రూప మాత్రం అదేం గమనించనట్టు చాలా మామూలుగా వ్యవహరిస్తోంది. తను మాత్రం అలా మూవ్

కాలేకపోతున్నాడు.

ఓ పదినిమిషాలు పావుల్ని ఎలాగో చదరంగం బల్ల మీద నడిపి మేజర్ చేతిలో రెండుసార్లు ఓడిపోయి "తల నొప్పిగా వుంది సార్, పోతాను!" అంటూ మేజర్ సమాధానం కోసం చూడకుండా లేచి వచ్చే శాడు రామరాజు.

• • •

అయితే....ఆ సంఘటనే మేజర్ తనమీద పగబట్ట డానికి కారణమా? మేజర్ తనిని అపార్థం చేసు కున్నాడా? ఆ సంఘటన కేవలం యాదృచ్ఛికం! తన తప్పేముంది? రూప క్షణికోద్రేకానికి లోనై తనను పట్టు కుంది. తనేమీ ప్రోత్సహించలేదే!

అయితే సరిగ్గా ఆమె తనని సన్నిహితింగా తీసుకున్న క్షణంలోనే చంద్రకాంత్ చూసివుంటాడు. అందుకే అతని మాటల్లో నవ్వులో అంత భేదం స్పష్టంగా కనిపిం చింది తనకి!

ఆ తర్వాతి రెండు రోజుల్లోనే యీ అడవికి హం టింగ్ ప్రోగ్రాం పెట్టాడు. తనతో చాలా మామూలుగా మూవ్ అవుతూ, యీ అడవికి వేటకు ఆహ్వానించాడు. తను వీలుకాదంటే బాబాయితో చెప్పించాడు. ప్రాక్టీసు వదులుకుని బాబాయి కూడా బయల్దేరాడు. ఇద్దరూ బలవంతం చెయ్యటంతో తను కాదనలేక వచ్చాడు.

అయితే, మేజర్ చంద్రకాంత్ తనమీద కక్షతో పగ తీర్చుకోవటానికే ఈ ప్రోగ్రాం ఏర్పాటుచేశాడన్న విషయం యిప్పుడర్థమవుతోంది.

"చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి రాజా! నేను మేజర్‌తో యిందాకే అన్నాను—తిరిగి వెళ్ళిపోదామని!

కాని మేజర్ చాలా పట్టుదలగా వున్నాడు. పులిని వేటాడితీరాలంటున్నాడు. అంతుచూస్తే గాని తిరిగి పోకూడదంటున్నాడు! అతను చూస్తానంటున్నది పులి అంతుకాదని నీకీసరికి అర్థమయ్యే వుంటుంది!" మాధవ రావు మాటలు చాలా గంభీరంగా వున్నాయి.

"నా రివాల్వర్ లో నాలుగు గుళ్ళుండాలి. అవి యెవరో తీసేశారు" అన్నాడు రామరాజు.

"ఇప్పుడు తెలిసిందా? యెవరు తీసేశారో నేను వేరే చెప్పనక్కర్లేదనుకుంటాను."

రామరాజు సాలోచనగా తలూపాడు.

"బాబాయ్, నాకు కొన్ని బుల్లెట్సు కావాలి! మేజర్ కి తెలీకుండా తెచ్చిపెట్టగలవా?"

"తప్పకుండా తెస్తాను. కాని ఒక షరతు! మేజర్ నాకు చిన్ననాటి స్నేహితుడు! అతను నీమీద పగబట్టడం నిజంగా దురదృష్టం! నీ ప్రాణరక్షణకు తప్పితే మేజర్ ని కావాలని చంపటానికి నేనంగీకరించను. మేజర్ కూడా డైరెక్టుగా నిన్ను చంపడని నాకనిపిస్తోంది! ఏదో విధంగా తనమీదకు రాకుండా నీ అంతు చూడాలని మాత్రం అతని ప్లాన్ లా వుంది. కాబట్టి ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని నిన్ను నువ్వు రక్షించుకో! నీ వెనక నేనుంటాను. నీ ప్రాణరక్షణకు నా శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేస్తాను.

ఇంకో విషయం! ఈ రాత్రికి ఎలాగో గడిపెయ్యి. రేపు ఏదో సాకుతో నిన్ను నేను తీసుకుని సిటీకి వెళ్ళి పోతాను. అందుకేదో ఉపాయం మేజర్ కి అనుమానం రాకుండా నేను ఆలోచించి ఉంచుతాను. బి కేర్ ఫుల్!"

అన్నాడు మాధవరావు.

బాబాయివంక కృతజ్ఞతగా చూశాడు రామరాజు.

8

రాత్రి ఎనిమిది గంటలయింది.

యథావిధిగా పులికోసం మేజర్, రామరాజు తమ పొజిషన్ లలో కాచుకుని వున్నారు. మాధవరావు చెట్టు మీద కూచుని చేతుల్లో టార్చ్ లైట్సుతో సిద్ధంగా వున్నాడు. సింగన్న బంగళాలోనే వుండిపోయాడు.

ముగ్గురిలోను టెన్షన్! రామరాజు రివాల్వర్ లోడ్ చేసుకున్నాడు! మాధవరావు బుల్లెట్స్ తెచ్చి రహస్యంగా రామరాజుకి అంతక్రితమే అందించాడు. ఆరు గుళ్ళు లోడ్ చెయ్యగా మరో ఆరు స్పేర్ వున్నాయి. మేజర్ దృష్టిలో తన చేతిలో ఖాళీ రివాల్వర్ వున్నట్టే లెక్క!

పరిస్థితి ఎలా వుంటుందో చూడాలి!

ఎక్కడో ఆకుల గలగల శబ్దం వినిపించింది.

అందరు చెవులు రిక్కించారు.

రామరాజు వెంటనే గ్రహించాడు. అది పులి వస్తున్న సవ్వడికాదు. అటు యిటు కుందేళ్ళు పరుగెత్తున్నాయి. పక్షులు కిలకిలారావాలు చేస్తున్నాయి. పులివచ్చేముందు వాతావరణమే వేరుగా వుంటుంది. యెక్కడా పశు పక్ష్యాదుల సవ్వడి వినిపించదు—ఒక్కసారిగా వాతావరణంలో ప్రత్యేకమైన నిశ్శబ్దం నెలకొంటుంది! అది నిన్న రాత్రి తనకు అనుభవమయినదే!

మేజర్ ఎంత క్రూరహృదయుడు! తన చేతిలో గుళ్ళు లేని రివాల్వర్ వుందని తెలుసు! పులి దెబ్బతిని పారిపోయి పగబట్టివుందని తెలుసు! తను పులివాతపడి నిర్దా

క్షుణ్యంగా చావాలని మేజర్ 'కోరిక! చూసేవాళ్ళకు పులివల్లనే తను చనిపోయినట్లు కనిపించాలి! అతని పని పూర్తికాగానే ఎటూ పులిని చంపితీర్తాడు. ఆ విషయంలో మాత్రం అనుమానంలేదు.

రామరాజు చెవులు రిక్కించాడు. పైన కూచునివున్న మాధవరావు 'ఇస్'మంటూ సిగ్నల్ యిచ్చాడు. వాతావరణం ఒక్కసారి స్తంభించిపోయింది!

తుఫాన్ ముందుండే వాతావరణం అది! పులి వచ్చేసిందనటానికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనం!

ఈ లోపల రామరాజుకి చక్కటి ఆలోచన వచ్చింది. అంతవరకు తానున్న పొద పక్కనుంచి మెల్లగా మరో పొద పక్కకు పిల్లిలా నక్కుతూ వెళ్ళాడు. ఆ పొదనుంచి మరో పొద దగ్గరకు జరిగాడు. ఇదివరకు పులి తనమీద దుమికిన పొదనుంచి దాదాపు నాలుగైదు గజాలదూరం జరిగిపోయాడు!

మేజర్ మాత్రం క్రితం రాత్రి వున్న పొద దగ్గరే కాచుకుని వున్నాడు. రామరాజు క్రితం రాత్రి పొద దగ్గరున్నట్లే లెక్క అతనికి! అయితే మాధవరావు మాత్రం రామరాజు సంకేత స్థలంనించి పారిపోవటం గమనించాడు. అతనికి రామరాజు మనోగతాభిప్రాయం అర్థమయింది.

పులి ఒక్కసారిగా క్రితం రాత్రి పొదమీదకే ఉరికింది. కాని, పులి అంచనా ఘోరంగా తప్పింది. అక్కడ రామరాజు లేకపోవటంతో ఉక్రోషంతో గట్టిగా గర్జించింది.

మాధవరావు వెంటనే మేజర్ కి టార్చ్ తో సిగ్నల్ యిచ్చాడు పులిని కాల్చమని! అనుకున్నట్లే మేజర్

కాల్చలేదు!

పులి చకచక వెతికేస్తోంది పొద పక్కనే. అటు యిటు పిచ్చిగా తిరిగేస్తోంది. అసరికి రామరాజు మేజర్ కూచున్న పొద పక్కకు వచ్చేశాడు.

మేజర్ పక్కన చప్పుడవటంతో చటుక్కున తిరిగి చూశాడు. రామరాజు కనిపించాడు. కాని రామరాజుకి మేజర్ కనిపించటంలేదు. అందుకే అతను మేజర్ కి అంత సమీపంగా వచ్చేశాడు!

పులి అటు యిటు చాలా వేగంగా వెతుక్కుంటోంది. అది వెతుకుతున్నది తనకోసమేనని రామరాజుకి అర్థమయి పోయింది. రివాల్వర్ గురి చూసుకున్నాడు.

మేజర్ చటుక్కున రామరాజు కూచున్న పొద దగ్గర తన రైఫిల్ తో శబ్దం చేశాడు!

అంతే పులి రివ్వున ఆ పొద దగ్గరకు దూసుకొచ్చే సింది. రావటంతోనే రామరాజు మీదపడింది. రామ రాజు సంకోచించకుండా కాల్చేశాడు పులిని. పులి మరో సారి దెబ్బతిని పెడబొబ్బ పెట్టింది. కాని రామరాజు చేతిమీద విసురుగా పంజాతో కొట్టింది.

రామరాజు ఆ అదురుకు తట్టుకోలేకపోయాడు. అతని చేతిలోని రివాల్వర్ ఎగిరి దూరంగా పడిపోయింది! మరు క్షణంలో అతిన్ని పులి పొట్టన పెట్టుకునేదే!

కాని రామరాజు సమయస్ఫూర్తితో ఒక్క పరుగున పులికోసం వేసిన మాటుపక్కగా దూసుకుపోయాడు.

పులి అందబోయిన టార్గెట్ దూరంకావటంతో మహోద్రేకంతో రామరాజువైపు పరుగెత్తింది. రామ రాజు గోతి అంచు వెంబడే దాన్ని రెచ్చగొడుతూ తిరిగాడు అటు, యిటు.

కోపంమీద వున్న పులి అతన్నందుకోవటానికి ముందుకి ఉరికింది. అంతే, అమాంతం గోతిలో పడిపోయింది. ఉక్రోషంతో అది అరుస్తున్న కేకలకి అడివంతా ప్రతిధ్వనిస్తోంది!

అయితే అదేక్షణంలో మేజర్ చేతిలోని తుపాకీ గర్జించింది.

కాని ప్రమాదాన్ని శంకించిన మాధవరావు, రామరాజువైపు తుపాకీ గురిచేసిన మేజర్ చేతిమీదికి టార్చ్ బలంగా విసిరాడు, అంతే, గుండు రామరాజుకి అడుగు ఎడంగా దూసుకుపోయింది.

మేజర్ అదురుపాటునుంచి తేరుకునేలోపల మాధవరావు చెట్టుమీదనుంచి మేజర్ మీదకి ఉరికేశాడు.

మరోసారి తుపాకీ రామరాజుకి గురిచేసిన మేజర్ ప్రయత్నం ఘోరంగా విఫలమయింది.

"మధూ, నాకు అడ్డు రాకు!" అంటూ మాధవరావుని బలంగా నెట్టేసి, చకచక గుళ్ళు నింపుకున్నాడు మేజర్.

ఆ క్షణాన్ని చాలా తెలివిగా ఉపయోగించుకున్నాడు రామరాజు. అదృష్టవశాత్తు మాటుకి దగ్గరోనే అతని చేతినుంచి ఎగిరిపడ్డ రివాల్వర్ పడివుంది! దాన్ని చేతిలోకి అందుకున్నాడు.

మేజర్ చేతికి గురిచూసి కాల్చేశాడు రామరాజు. ఊహించని యీ దాడి నెదుర్కోవటానికి సిద్ధంగాలేడు మేజర్. అతని చేతిలోని తుపాకి జారిపడిపోయింది.

అయితే, ఊహించని విధంగా రామరాజు దగ్గరికి బాణంలా దూసుకుపోయాడు మేజర్. ఒక్కక్షణంలో రామరాజుని పులివేటకు తయారుచేసిన మాటులోకి తోసేసి వుండేవాడు. కాని మాధవరావు అతనికి కాలు

అడ్డువేయటంతో మేజర్ చంద్రకాంత్ ఆ వేగానికి నిల దొక్కుకోలేక తనే గోతిలోకి పడిపోయాడు.

రామరాజు రివాల్వర్ సరిచూసుకునేంతలో మేజర్ గోతిలో పడిపోయాడు. గోతిలో పులి మహోద్రేకంతో మేజర్ మీద పడి క్షణాలలో ఖండఖండాలుగా చీల్చేసింది!

"బాబాయ్, ఎంత పని చేశావు? నువ్వేనా యీ పనికి పూనుకున్నది? మేజర్ని చంపకూడదనే నేను చేతిమీద కాల్చి వూరుకున్నాను! నేను చేసిన నేరమేమిటో మేజర్ని అడగాలనుకున్నాను. అతని అపార్థాలు తొలగించాలనుకున్నాను. కాని యింతలోనే...." అంటున్న అతని మాటల్ని మధ్యలోనే తుంచేశాడు మాధవరావు.

"మేజర్ పగబట్టిన పులి! ఆ పగబట్టిన పెద్ద పులికన్న మేజర్ చాలా ప్రమాదకరమైన వ్యక్తి! నిన్ను ఉత్త పుణ్యానికే అపార్థం చేసుకుని కక్ష కట్టాడు. నువ్వు యిందాకా చెప్పేవరకు నాకు అసలు విషయం తెలియదు. నువ్వెంత నిప్పులాంటి మనిషివో నాకు తెలుసు! రూప కేరక్టర్ విషయం కూడా నాకు తెలుసు. తప్పెవరిదో గ్రహించాను.

మేజర్కి నిజం చెప్పినా అర్థంకాదు. అతను మూర్ఖుడు! తను పట్టిన పట్టు వదలడు। అందుకే నాకెంతో సన్నిహితుడు, బాల్యమిత్రుడు అయిన మేజర్కి యిదే సరైన శిక్ష అని నిర్ణయించాను!" అన్నాడు మాధవరావు.

గోతిలోని పగబట్టిన పులి మేజర్ని చంపేసి హాయిగా ఆరగిస్తూంది.

—:అయిపోయింది:—